

CHOCHOŁ (3) *sb m*

chochół (1), chochoł (1) *Mącz* (1 : 1).

sg N chochoł (1), chochół (1). ◊ *I* chochoł(e)m (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (dwa z tych samych przykładów) – XVII(XVIII) w.

Wierzch, czub, okrągło spiczaste zakończenie; culmen, fastigium Mącz; turbo Cn (3) : Fastigium, Szpicá/ Gáلكá/ Nawyřłzy wierch álbo chochół/ też wierch á wyřokóć káźdey rzeczy. Mącz 119c; Culmen, Pořzicie/ też Chochoł ná brogu Mącz 71b.

a. *Wysoko upięta fryzura, kok; crines convoluti ad verticem capitis, torulus, tutulus Cn (1) : Pořadzą podle niego niepewną dziewoią; Vpřtrzoną/ przywieńczoną/ z wymuřkánym czołem: Z iáką řwietną pázłotką/ z wyniořłym chochołem. KlonWor 68.*

Synonimy: czub, szpica, wierzch.

DM